



ת"פ 65302/03/22 - מדינת ישראל נגד מוראד יוסף

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 65302-03-22 מדינת ישראל נ' יוסף(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ישראל רוז בויים
נגד	הנאשם	מוראד יוסף ע"י ב"כ עוה"ד עבדאללה ג'אבר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

כעולה מעובדות כתב האישום בתאריך 16/3/22 בשעה 11:20 או בסמוך לכך, עת בה שהה הנאשם ברכב ל.ז. 1466162 יחד עם אדם נוסף בבאקה אל גרביה, החזיק הנאשם בחלק העליון שלתחתוניו בסמים המסוכנים הבאים:

א. 6 אריזות מפלסטיק סגורות בהן החזיק הנאשם 2.8002 גרם נטו של סם מסוכן מסוג הירואין.

ב. 15 אריזות מפלסטיק בהן החזיק הנאשם 5.2095 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין.

ג. 25 אריזות פלסטיק בהן החזיק סם מסוכן מסוג הירואין במשקל 12.16 גרם.

את הסמים האמורים החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית וזאת ללא היתר כדין או רישיון מאת המנהל.

בישיבת ההקראה שהתקיימה בפני בתאריך 4/7/22 הודה הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הורשע בה ולבקשת בא כוחו, הועבר עניינו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

בתאריך 13/11/22 הוגש מטעם שירות המבחן תסקיר, אשר סקר את נתוניו האישיים של הנאשם, את ההיסטוריה העבריינית שלו ואת מעורבותו בעבירה הנוכחית. התסקיר אף התייחס להערכת הסיכון מצד הנאשם ולסיכויי שיקומו.

כעולה מהאמור בתסקיר, הנאשם בן 50 שנה, גרוש, ללא ילדים, אשר מזה כ- 30 שנה צורך ומשתמש בחומרים ממכרים ואינו רואה עצמו כנזקק לטיפול כלשהו.



כך גם אבחן שירות המבחן כי מדובר בנאשם נטול כוחות ורצון לשינוי, שמאסרו האחרון אף הוא לא היווה הרתעה כלשהי עבור הנאשם, ולא רק זאת, אלא גם לא היווה עבורו גבול המונע מהנאשם לחזור לסורו, כך שמיד עם שחרורו מריצוי מאסרו, מצא עצמו הנאשם מעורב פעם נוספת בעבירה מושא הליך זה שבפני.

למען השלמת התמונה, אבהיר, כי הנאשם שוחרר מריצוי מאסרו האחרון בתאריך 14/2/22 ונעצר במסגרת הליך זה בתאריך 16/3/22, דהיינו כחודש ימים בלבד לאחר שחרורו ממאסרו.

שירות המבחן לא מצא לנכון בנסיבות אלה להמליץ על שילוב הנאשם בהליך טיפולי, וסבר שיהיה זה נכון להמליץ על הפניית הנאשם לגורם טיפולי מתאים בשב"ס.

כמו כן, כפי שהדבר עלה גם מטיעוני הצדדים, בתאריך 30/9/21 נדון הנאשם ל- 10 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה דומה לזו מושא הליך זה שבפני ובמסגרת גזר דין זה, של בית המשפט השלום בכפר סבא הוטלו עליו שני מאסרים על תנאי האחד בן 12 חודשים והשני בן 6 חודשים.

טיעוני הצדדים לעניין העונש:

המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה להטלת ענישה מחמירה לאור הפגיעה בערכים המוגנים, לאור החזרתיות של הנאשם ומעורבותו פעם נוספת בעבירה של החזקה ושימוש בסם שלא לצריכה עצמית. זאת, במיוחד כאשר עונש מאסר של 10 חודשים לא היווה הרתעה כלשהי, לרבות העובדה שגם מאסרים ברי הפעלה של 12 ושל 6 חודשים לא היה בהם כדי להרתיעו מלחזור לסורו. המאשימה הגישה מטעמה גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1), פסק דינו של בית משפט השלום בכפר סבא בת"פ 3086-07-21 (ת/2) וכן פסיקה התומכת את טיעוניה.

לעמדת המאשימה מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בהליך זה הינו בין 15 - 36 חודשי מאסר, ובתוך מתחם הענישה ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם לתקופת מאסר של 24 חודשים, לצד ענישה מרתיעה הצופה פני עתיד, קנס פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

באשר לעונשי המאסר המותנים עתרה המאשימה להפעלתם במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בגין תיק זה, כך שבסופו של דבר עתרה המאשימה להטלת מאסר בפועל לתקופה כוללת של 42 חודשים.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לרחם על הנאשם ולהתחשב בנסיבות חייו של מרשו, כפי שאלה עולים מהאמור בתסקיר המבחן, הפנה את תשומת לב בית המשפט לכך שמרשו מכור ומשתמש בחומרים ממכרים תקופה ממושכת וכיום הוא מעוניין לעבור שינוי משמעותי, כך לדבריו. עוד נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר ולקח אחריות מלאה על מעשיו.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו וציין "הסם שנתפס אצלי היה למטרת שימוש עצמי, לא יותר מזה".



דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירה בה הורשע הנאשם והפגיעה בערכים המוגנים לרבות בציבור בכללותו וודאי כאשר עסקינן בסם מסוג קוקאין והרואין.

בענייננו אין חולק שהנאשם החזיק בכמות סם שלא לצריכה עצמית, כאשר הסם שנתפס בחזקתו היה מחולק למספר אריזות, כמפורט בסעיף 1 לעובדות כתב האישום. כך גם אין חולק כי מדובר בסמים מסוכנים, מסוג הרואין וקוקאין אשר החזקתם פוגעת בבריאות הציבור, בשלומם, בפגיעה הפיזית והנפשית אשר עלולה להיגרם כתוצאה ממנו, הן בטווח המידי והן בטווח הממושך, וודאי כאשר מדובר בנזקים שנגרמים לחברה כתוצאה מהשימוש בסם גם על ידי הפרט, מאחר שגם המשתמש הבודד מהווה סכנה מידית ומוחשית לסביבתו ולחברה בכללותה.

לא ניתן להתעלם גם מהעובדה שעבירות הסמים מגבירות ומהוות לעיתים את הסיבה העיקרית לביצוע עבירות פליליות אחרות כגון עבירות רכוש הפוגעות בקניינו של הפרט.

על אחת כמה וכמה, כאשר מדובר בשימוש בסם שהוגדר בפסיקה כסם קשה ומסוכן, כפי שעסקינן בענייננו בסמים מסוג קוקאין והרואין, ולעניין זה אפנה לע"פ 972/11 מ"י נ' יונה, שם נאמר לעניין זה

(סוג הסם) ע"י כב' השופט הנדל כדלהלן:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו



על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים, בכתובת: <http://www.antidrug.org.il/pages/924.aspx>). הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו.

בישראל - כמו בכל מדינות המערב - המאבק בסמים נמצא בעיצומו, והוא צפוי (כך נראה היום) לעבור עוד כברת דרך ארוכה. חומרת התופעה מודגמת, בין היתר, באמצעות סקר שערכה הרשות הלאומית למלחמה בסמים במהלך שנת 2009. בסקר זה נדגמו 7,700 תלמידים בכיתות ז'-י"ב. למעלה מ-10% מן התלמידים דיווחו על שימוש בסם בלתי-חוקי כלשהו במהלך השנה שקדמה לעריכת הסקר. כ-6% דיווחו על שימוש בסמים המוגדרים קשים, ובהם קוקאין, אקסטזי ומתדון (דו"ח המחקר המסכם מצוי אף הוא באתר הרשות). לצורך ההכרעה בערעור זה אין צורך לקבל את הסטטיסטיקה האמורה כמשקפת את האמת להווייתה. די לומר כי אף חלק מהנוער נשאב אל תוך מערבולת הסמים. זהו נימוק נוסף לחומרת המעשים".

כך גם נאמר ברע"פ 3575/07 סעיד דקא נ' מ"י ע"י כב' השופט ג'ובראן: "דומה, כי אין צורך להכביר מילים על נגע הסמים אשר פשה בכל שדרות החברה, והרס חלקות רבות וטובות בה. מתפקידו של בית המשפט להשתלב במאבק כנגד נגע זה, ולהשית עונשים שריתעו את העוסקים בסחר בסמים ויגנו על החברה מפניהם". דברים אלה יפים לטעמי בענייננו וודאי ככל שנוגעים להחזקת סם בכמות שלא לצריכה עצמית מסוג הסם שנתפס בחזקת הנאשם.

בע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל, "נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ראו לעניין זה גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל: "הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

מדיניות הענישה הנוהגת



בית המשפט המחוזי קבע לעניין זה בע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל כדלהלן: "מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015)).".

המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה למתחם ענישה שנע בין 15 - 36 חודשים, ולאור הפסיקה הנוהגת אני סבור שהמתחם הנ"ל בנסיבות ענייננו לאור כמויות הסם שנתפסו, הוא מתחם סביר, מידתי וראוי (לעניין זה ראו עפ"ת 9910/17 גריפולינה ואח' נ' מדינת ישראל, רע"פ 894/16 פרץ נ' מדינת ישראל, רע"פ 2472/15 שורצמן נ' מדינת ישראל).

כמובן שלצד עונש המאסר יש להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

קביעת העונש המתאים לנאשם

הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם הופנה לשירות המבחן, אולם המלצת שירות המבחן היא שהנאשם יחל בהליך טיפולי, שיקומי במהלך ריצוי עונש המאסר ולאחר מכן ככל שההליך הטיפולי יניב פרי, יכול וישולב ברשות שיקום האסיר.

לקחתי בחשבון את העובדה שלחובת הנאשם הרשעות קודמות, בהן הרשעה אחרונה בעבירה דומה בגינה הוטל עליו עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים לצד שני עונשי מאסר מותנים של 12 חודשים ו- 6 חודשים שהינם כאמור ברי הפעלה בתיק זה (ת"פ 3806-08-21 בית משפט שלום כפר סבא, גזר דין מתאריך 30/9/21).

הנאשם ריצה עונש מאסר ותקופה קצרה ביותר של חודש ימים לאחר שחרורו בתאריך 14/2/22 מצא את עצמו מעורב בעבירות דומות לאלה בהן הורשע בהליך זה שבפני.

נראה בבירור שעונשי המאסר המותנים, וודאי גם עונש המאסר בפועל אותו ריצה הנאשם, לא הרתיעו אותו מלחזור לסורו. הנאשם היה מודע לחומרת מעשיו, לנזק אותו הוא מסב לחברה, כך גם היה מודע לעונש בו יצטרך לשאת במידה וייתפס ויורשע בעבירה של החזקת סם בין אם לצריכה עצמית ובין אם לאו.

עוד לקחתי בחשבון את דברי ב"כ הנאשם אשר ביקש להקל בעונשו של מרשו בהתחשב בנסיבותיו האישיות ולהטיל עליו



ענישה מתחשבת וכן את העובדה שהוא נמצא במעצר מתאריך 16/3/22.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים האמורים לעיל ונתתי את דעתי לטיעוני הצדדים, באתי לכלל מסקנה שיש למקם את העונש המתאים שיוטל על הנאשם ברף שהיא מעט מעל הרף התחתון של המתחם, כלומר, לתקופת מאסר שתועמד על 18 חודשים.

באשר לאופן הפעלת עונשי המאסר המותנים, בהתאם לאמור בסעיף 58 לחוק העונשין, הכלל הוא שעונשי המאסר המותנים ירוצו במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בגין ההליך הנוכחי, אלא אם כן יגיע בית המשפט למסקנה שבנסיבות המקרה ניתן יהיה להורות שעונשי המאסר ירוצו שלא במצטבר וזאת בשל טעמים שירשמו.

בעניינינו, סבורני שלאור הודאתו של הנאשם, לקיחת אחריות מלאה על מעשיו והיחסכון בזמן השיפוטי היקר, ניתן לקבוע שבנסיבות אלה וודאי אל מול תקופת המאסר אותה עתיד הנאשם לרצות בגין העבירה בה הורשע בתיק זה, ירוצו עונשי המאסר המותנים בחופף זה לזה, כלומר, עונש המאסר המותנה בר ההפעלה בן 6 החודשים, ירוצה בחופף לעונש המאסר המותנה בר ההפעלה בן 12 חודשים, אשר ירוצה כולו במצטבר לעונש המאסר שאגזור על הנאשם בגין תיק זה.

משכך, ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 18 חודשים, אשר יחושב ממועד מעצרו 16/3/22.

2. אני מורה על הפעלת עונשי המאסר המותנים הבאים:

א. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים כפי שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום כפר סבא, ת"פ 3806-07-21 גזר דין מתאריך 30/9/21.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים כפי שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום כפר סבא, ת"פ 3806-07-21 גזר דין מתאריך 30/9/21.

אני קובע שעונשי המאסר המותנים הנ"ל ירוצו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף 1 לעיל, כך שבסופו של דבר ירצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה כוללת של 30 חודשים וזאת ממועד מעצרו 16/3/22.

3. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי מאסרו בגין תיק זה, על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.



4. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי מאסרו בגין תיק זה, על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

5. קנס בסך 8,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו, וזאת במידה והקנס לא ישולם.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 4/4/23 ובכל 4 לכל חודש עוקב שאחריו. יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וזאת באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

6. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים. מוסבר בזאת לנאשם כי לאחר שחרור מריצוי מאסרו בגין תיק זה, עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט ובהעדרו עליו להפקיד תצהיר כך שיונפק לו אישור הפקדה מתאים. פסילה זו תחושב מהמועד הנ"ל ותרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת. מוסבר לנאשם כי עליו להגיש בקשה למשרד הרישוי לצורך ביצוע חישוב פסילותיו.

7. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים ויורשע בה או על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סמים.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.